

Sygn. akt III AUz 88/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marta Sawińska (spr.)
Sędziowie:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer SSA Marek Borkiewicz
Protokolant:	st.sekr.sądowy Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania A. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o wysokość emerytury

na skutek zażalenia odwołującej A. N.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 3 kwietnia 2013 r. sygn. akt VII U 971/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Marek Borkiewicz	SSA Marta Sawińska (spr.)	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
----------------------	---------------------------	-------------------------------

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2013r., sygn. VII U 971/13, Sąd Okręgowy w Poznaniu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił skargę o wznowienie postępowania złożoną przez A. N.. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że skarżąca wniosła skargę o wznowienie postępowania zakończonym postanowieniem o odrzuceniu odwołania, a zatem wobec brzmienia art. 399 § 1 k.p.c. skarga o wznowienie postępowania nie jest dopuszczalna bowiem postępowanie, którego domaga się wznowienia skarżąca nie zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Wobec niedopuszczalności skargi z mocy ustawy, na podstawie art. 410 k.p.c. należało je odrzucić.

Powyższe postanowienie zażaleniem doręczonym w dniu 23 kwietnia 2013r., uzupełnionym pismem z dnia 2 maja 2013r. zaskarżyła A. N.. Skarżąca wskazała, że nie zgadza się z zaskarżonym postanowieniem, bowiem „wskazane w nim przepisy są dla radców prawnych”. Ponadto skarżąca podniosła szereg zarzutów merytorycznych w zakresie postępowania głównego w sprawie wysokości jej świadczenia.

Z treści zażalenia wynika, że skarżąca domaga się uchylecia zaskarżonego postanowienia i rozpoznania skargi o wznowienie postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 399 § 1 k.p.c. w wypadkach przewidzianych w dziale niniejszym można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Trafnie wskazał Sąd I instancji, że powyższe nie znajduje precedensu w doktrynie i orzecznictwie, a sam przepis należy czytać literalnie.

Na marginesie wskazać należy, choć powyższe rozważanie jest główną przyczyną trafności zaskarżonego postanowienia, że skarga o wznowienie postępowania jako wyjątkowy środek zaskrzenia obostrzona jest wieloma innymi wymaganiami. Przede wszystkim podstawa wznowienia wskazana w art. 401 – 404 k.p.c. musi zostać wykazana przez wnoszącego skargę.

W niniejszej sprawie A. N. wniosła skargę o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. VIII U 1748/10. Jak trafnie ustalił Sąd I instancji w sprawie o podanej wyżej sygnaturze w dniu 23 stycznia 2012r. zapadło postanowienie odrzucające odwołanie od decyzji ZUS z dnia 16 czerwca 2010r. Postanowienie odrzucające odwołanie nie znajduje się w katalogu zamkniętym orzeczeń przewidzianych w art. 399 k.p.c. (prawomocnych orzeczeń merytorycznych, rozstrzygających sprawę co do istoty, a więc w stosunku do wyroków, nakazów zapłaty w postępowaniu nakazowym, upominawczym oraz postanowień co do istoty sprawy w trybie nieprocesowym).

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia zażalenia, i działając na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSA Marek Borkiewicz	SSA Marta Sawińska	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
----------------------	--------------------	-------------------------------